

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis na třineckém gymnáziu

7. číslo (březen 2001) / 3. ročník

cena: 2,- Kč

Postřehy z uplynulého měsíce aneb děje se na této škole

13. únor – v 6:30 ráno bylo zjištěno, že někdo pomaloval profesorské skříňky.

14. únor – zaveden nový bod školního řádu, který nařizuje zákaz zdržování se u skříňek déle než po dobu nezbytně nutnou např. pro převlečení nebo vytažení si potřebných pomůcek a učebnic pro výuku na další hodinu.

19. – 23. únor – jarní prázdniny

od 26. února – hlídky profesorů v šatnách „krouží“ a hlídají, jak se dodržuje nový bod školního řádu. Porušování zákazu zdržování se v šatnách by mělo být trestáno.

KM

(Ne)čmárejte po skříňkách!!!

Dne 14. 2. vydalo vedení školy dodatek ke školnímu řádu, ve kterém se píše o trestání osob v případě pobytu v areálu šaten po delší než nezbytně nutnou dobu. Trochu jsem se zhrozil. Připomnělo mi to nařízení z dob fašismu. Zákaz vycházet z domů po 22. hodině.

Když tak nad tím, ale zauvažujete víc, tak situace okolo skříňek se stala silně neúnosnou. Jestliže se šatnami line obludný puch zvratků, po zemi se válí shnilé ovoce, na stěnách jsou portréty přirození, objevují se „krabičky“ vína a obří krysy, které se vám prý zakousnou do hrdla načeš se stáváte krysou, školní krysou, kterých je bezmála 100 (to jsem si vymyslel).

Ale krysy tam jsou, fakt.

Ovšem tento problém rozhodně nevyřeší toto nařízení, právě naopak – zakázané ovoce nejlíp chutná. A zavádět jakési služby kvůli hlídání, které budou vykonávat profesori? Co takhle jim dát do rukou slzný plyn a obušky? Ne, ten neporádek se děje stejně po vyučování, pozdě odpoledne. Už vidím, jak tam profesor(ka) stoupje do 18. hodiny. Tudy cesta opravdu nevede. Je sice fakt, že některými činy připomínají studenti zvířata, obzvláště prasata. A krysy mají prasata rády! Řešení tohoto problému je složité a asi bych na něj nepřišel ani já.

David Heczko

Jen svět XVII.

Jen svět
se dokáže smát přes smogovou clonu
utíkat bos po rozpáleném asfaltu
milovat lásky bez emocí
Jen svět
se dokáže přetvařovat
A lidé v něm žijící
Jen svět
je schopen zabíjet básničky

Černý princ

Jarní prázdniny

Nejoblíbenější čas, jak studentů, tak určitě všech profesorů, čas prázdnin je bohužel za náma. A tak otřeme slzy a vzpomínejme na krásné chvíle, které jsme prožili. Nejsou to jen hezké vzpomínky, které nás napadnou. Některé určitě rozčílil nečekaný sníh. Rozčílení se dalo poznat z obličejů a tichým šuškáním si nevrých a sprostých slov na účet počasí. I když jaro nevypadalo jako jaro, buďme rádi, že jsme si odpočinuli a že máme další sílu jít do školy, aspoň na tu chvíli než tady budou další a čím dál delší prázdniny.

Pepíček

Nové internetové stránky a e-mail

Internetová podoba studentského časopisu Prostor má nové stránky.

Jedním z hlavních změn je server, na kterém jsou stránky umístěny. Tyto změny byly učiněny hlavně kvůli bezpečnosti a dostatečné kontrole těchto stránek, a to také proto, že se na stránkách Prostoru umístěných na gymtri.cz začaly objevovat věty záhadného původu.

Změny byly učiněny také kvůli faktu, že internetová podoba Prostoru bude udržována i další roky a to z nynějšími technickými problémy serveru třineckého gymnázia nelze.

Naše nová internetová adresa je <http://eldar.cz/prostor> (Pro ty, kterým se nelíbí, že před názvem serveru nejsou znaky „www“, je tam možno klidně uvádět (<http://www.eldar.cz/prostor>)).

Nový e-mail redakce je prostor@quick.cz.

Stránky Prostoru dostaly také nový vzhled, který se bude ještě zdokonalovat. **Pro milovníky citátů máme novou službu „Moudrostí není nikdy dost“, která se skládá z databáze přes 5 000 citátů. Další novinkou je, že ve spolupráci s rádiem Interhit budeme každý týden zveřejňovat aktuální hitparády (viz také strana 6).**

Samozřejmě se zvýší aktuálnost stránek. Jakmile bude nějaký zajímavý článek, názor bude na našich stránkách okamžitě.

Mimo jiné redakce pravidelně čte a odepisuje na názory v Diskuzním fóru a Komentářích k Prostoru. Takže stále pište, protože vaše názory mohou hodně věci změnit a měnit. Zdarilé názory, příspěvky budou i v papírové podobě časopisu.

K posílání příspěvků přímo do Prostoru mimo naší schránky před dějepisnou učebnou můžete využívat tak jako vždy, ale dnes již novou e-mailovou adresu prostor@quick.cz.

Přeji krásné surfování a mnoho zajímavého na našich nových internetových stránkách.

KM

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Poněkud vedle, pane šéfredaktore

Nemohu dost dobře uvěřit, že článek Kamila Mrázka věnovaný problému „ping-pongárny“ byl míněn vážně. K celé širší otázce sportovní činnosti na naší škole si proto dovolím pár poznámek.

Všecká sportovní činnost, do níž zahrnujeme všechny soutěže školní, meziškolní různých stupňů, kroužky a sportovní hry je realizována nad rámec povinností školského zařízení. Učitelé tělesné výchovy ji organizují prostě jen proto, že jsou přesvědčeni, že je to smysluplná aktivita umožňující mládeži příjemné a užitečné naplnění volného času. Každý student tedy dostává určitou nabídku, kterou může svobodně využít. Nikdo do této činnosti není nucen. Zařízení naší mini-herny pro stolní tenis je jedna z těchto nabídek. Každý, kdo se rozhodne nabídku využít, na sebe současně bere povinnost

respektovat pravidla pro její realizaci, pravidla soutěží, řád místnosti, zvyklosti apod. Právo na překvapení při vandalském poničení majetku školy je tedy na straně školy, nikoliv na straně uživatele. Právo na volbu způsobu dalšího postupu, zda nabídku zruší nebo opraví podmínky, je opět a výhradně na straně toho, kdo nabízí, nikoliv toho, kdo užívá.

Je smutné, že kvůli několika nezodpovědným studentům je nutno složitě vymýšlet systém, který umožňuje další využívání herny. Je smutné, že student 6. ročníku žádá další organizátory, dohláze, když právě opačný postup je cílem našeho společenského vývoje - vytvořit občanskou společnost, společnost svobodných lidí, kteří uznávají pravidla společného soužití.

Mgr. Pavel Sikora

Lavičkám odzvonilo!

Tak a už je konec! Je konec mileneckých párů v šatnách. Bohužel musí si najít nové místo pro své vyznání lásky. Snad lavičku před tělocvičnou, nebo snad lavičky u jídelny, ale to jsou velmi chabé náhrady! Možná by se měl zbudovat takový malý koutek lásky, nad kterým by se skvěl červený nápis Love Street nebo poněkud odvážnější Moulin Rouge. Ale tato představa je jakási přehnaná a snad i neuskutečnitelná, i když člověk nikdy neví, ale profesor jo! Asi si tyto hrdličky budou muset nechávat své milostné choutky až po škole, ale kdo to má vydržet, že?

Pro ostatní nemilenecké studenty to snad taková rána nebude (ale jistě, že ne pro všechny). Pro ně to znamená jen to, že si namísto lavičky sednou na zem, vždyť podchlazení je zdravé! Myslím, že jedna z našich posledních záchran je

studovna, ale tam musíte být naprosto potichu, což u některých prostě nepřípadá v úvahu. Další z posledních záchran je bufet, který je mnohem příjemnější. Bohužel je to poněkud stísněný prostor, takže poslední záchranou jsou procházky po chodbách, ovšem pochybuji, že všichni z vás mají rádi vysokopatrovou turistiku. Zkrátka je to pro nás nenahraditelná ztráta. Doufám, že při čtení tohoto článku vzpomenete na ony nebohé a nyní už opuštěné lavičky a uctíte je minutou ticha.

Jak se zdá, jediní, kterým nová vyhláška není proti srsti jsou potkani. Ti si teď mohou volně pobíhat po areálu šaten, bez toho, aby je někdo rušil. Jestli nějakého potkáte, buďte k němu milí, je to přece němá (nejspíše nakažená) tvář!!!

JETEL

Lidé naučme se číst a hlavně myslet, protože je smutné, že to na této škole nedokážeme. Z tohoto důvodu se také aspoň v redakci bude více než teď hlídat srozumitelnost (jasnost) textů, tak aby tyto články chápali všichni, a to i na trineckém gymnáziu, protože jsem pochopil, že vyšší inteligence není spjata s místem, kde by se měla více očekávat.

KM

ANKETA

tělocvik

Odpovídalo 53 studentů.

✎ Který sport máš v rámci hodin TV nejraději?

volejbal (21), fotbal (8), basketbal (8), florbal (5), gymnastika (3), hokejbal (2), posilovna (1), bradla (1), házená (1), žádný (1), atd (2)

✎ Který sport tě naopak v rámci hodin TV nebaví (nejméně tě baví)?

basketbal (16), gymnastika (13), fotbal (5), florbal (4), dálka (4), házená (2), běh (2), plácání o zeď (1), volejbal (1), fartlek (1), hra s tyčkama (1), všechny (2), atd (1)

✎ Kterou sportovní disciplínu bys určitě nechal (je nejvíce přijatelná nebo líbí se ti) v osnovách TV?

skok do dálky (10), běh na 100 m (9), šplh (6), hod granátem (4), skok do výšky (4), trampolína (3), běh na 1500 m (3), florbal (3), gymnastika (2), hod koulí (2), sedy-lehy (1), kotrmelce (1), fotbal (1), běh na 10 m (1), běh na 1000 m (1), šplh na ... (1), vše (1)

✎ A kterou bys určitě vyřadil z osnov tělocviku?

1500 m (20), šplh (10), běh na 3000 m (5), plavání (4), hod granátem (3), sedy lehy (3), atletika (2), posilovna (2), bradla (1), 500 m (1), profesora (1), hod koulí (1)

✎ Které školní sportoviště používáš nejraději v hodinách TV?

velká tělocvična (31), posilovna (9), hřiště za školou (6), malá tělocvična (5), za školou (2)

✎ Dávají ti hodiny tělocviku pořádně zabrat, kdy a (nebo) proč?

ne (28), ano (18), jak kdy (2), občas jo (1), tréninky jsou těžší (1), protože je blbý učitel (Kaleta) (1), někdy (1), lezou mi na nervy (1)

✎ Případá ti, že sportovní vybavení na naší škole je dostačující?

ano (25), ne (19), nevím (8), těžko říct (1)

✎ Jestliže ne, které a (nebo) proč?

florbalové hokejky (3), síťky (2), vše je staré a v rozkladu (2), podlaha v tělocvičnách (2), žíněnky (1), bradla (1), bazén (1), malá trampolína (1), malá ping-pongárna (1), náradí je staré (1), protože je blbý učitel (Kaleta) (1)

✎ Které sportoviště používáš nejčastěji ve volném čase?

žádné (27), ping-pongárna (11), nic (5), velká tělocvična (2), posilovna (2), hřiště za školou (2), bradla (1), les (1), záchod (1), pokoj s počítačem (1),

✎ Děkujeme za vaše odpovědi

Petra Drongová, Marie Kolářová, Helena Uhlářová

Pětkování

Nevím jak v ostatních třídách, ale u nás se rozmohla nová móda. Student po vyvolání řekne, že nejde, že neumí, načež samozřejmě obdrží pětku. Jistě, chápu, že každý se učí průběžně, stále je připraven a neustále očekává vyvolání. Někdy to prostě nevyjde, co si budeme povídat. Nejde tady ale o to, že neumím, ale o to, abych tam šel (šla) a něco z vás vždycky profák vytáhne, tak neschopný je málokdo. Navíc máte pomoc obecnstva, přítele na SMS. No a ten nejodpornější důsledek tohoto „pětkování“ je ten, že profesor dostane slinu a začne zkoušet ostošest ostatní ubožáky, tak jak to dopadlo u nás v hodině literatury. Celkem bylo popraveno na osm nebohých mých kamarádů, a to všechno kvůli toho prvního, který bohužel asi patřil mezi ty výjimky, mezi neschopné studenty, ze kterých profesor nedostane ani slovo, proč pak vstávat a vůbec se obtěžovat k tabuli, že? Ale možná mu to prostě jen nevyšlo.

Studenti, přemýšlejte o tom trochu, i čtvera je přece dostatečná a dá se lépe mazat než 5, ne?

David Heczko

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Vítám vás u dalšího čísla časopisu Prostor a věřím, že naše březnové číslo vám přinese mnoho zajímavého a nového.

Také vám sdělují, že přípravy na velkolepou soutěžní show 4M Prostor, která se bude konat při příležitosti konce školního roku a předávání časopisu Prostor novému šéfredaktorovi a jeho redakci, jsou v plném proudu. Tato zábavná soutěžní show je také podporována školou.

Bližší informace o 4M Prostor sdělí na březnové studentské radě moderátoři této soutěže. Kdyby náhodou předseda netlumočil ve své třídě informace o této soutěži, vše bude také na nástěnkách a ve třídách, takže se hlavně soutěžící studenti nemusí bát, že by o něco přišli. S vašimi dotazy můžete chodit také za mnou nebo psát na e-mail.

A teď vám již přeji zajímavé čtení a příští měsíc skvělý apríl.

Kamil Mrázek (KM)

Na internetové adrese www.scio.cz v sekci „Na SŠ s přehledem“ můžete najít naši školu a také nedávnou inspekční zprávu o škole volně k přečtení ... Komu se nechce hledat, tady je přesná adresa:

www.scio.cz/aktivity/uchazecum/nass/skola.asp?izo=601390

Máte svůj názor?

Vyjádrte se k aktuálním tématům na této škole. **I anonymně.**

Například, jak se vám líbí nový bod školního řádu o záka-
zu zdržování se v šatnách? Co
si myslíte o postojích k problé-
mům na této škole? Jaké byste
navrhovali řešení vy? Jak se vám
líbí na této škole? Co byste vytkli
vedení této školy a profesorům?
Co se vám zde líbí? Co byste

vylepšili? A jiné vaše názory.

Máte zájem se podílet na řešení problémů, máte zájem o informace, máte vlastní názor nebo je vám všechno jedno? Jste mladí lidé bez vlastních názorů a bez zájmu o dění kolem sebe? Pokud ne, pak to tak nevypadá. Na studentech a jejich názorech závisí budoucnost lidstva. A v jaké budoucnosti chcete žít vy?

KM

**Poněvadž nám není dopřáno dlouho žítí,
zanechejme něco po sobě jako svědectví,
že jsme žili. (Plinius)**

**Zdá se mi, že v géniovi je cosi jako
počítací strojek: zatočíme klikkou a
výsledek je správný, ale strojek sám neví
proč a jak. (Goethe)**

Nezapomeňte!!!

Vaše články, názory, návrhy, připomínky, básně, povídky a jiné texty jsou naší prioritou. A proto naše schránka před dějepisnou učebnou, e-mail (prostor@quick.cz), internetové on-line služby na webových stránkách časopisu (eldar.cz/prostor) jsou vám plně k dispozici. redakce

Pokud chcete Prostor dostávat každý měsíc, můžete si ho stále objednat. Stačí vhodit papírek s nápisem „Objedávka“, se svým jménem a (pokud je) třídou do schránky Prostoru před děj. uč. nebo napsat na e-mail redakce. Objednávky můžete rušit osobně u Kamila Mrázka z 6.B před uzávěrkou dalšího čísla.

Bezplatná inzerce

Chcete něco prodat, koupit, nabídnout, vyměnit, je tu pro vás bezplatná inzerce pro studenty.

Vzkazy

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám

Pokud někdo našel černé hodinky, přijďte do 1.B

Menší informace:

Nejsem si jistý, zda to všichni ví, ale pokud ještě náhodou někdo ne, tak všechny ztracené věci na třineckém gymnáziu, které nikdo neukradne, jsou vystavené při vchodu do školy po levé straně za sklem. V době, kdy byl ve schránce výše uvede-
ný vzkaz, tam visely tři černé hodinky a stále tam jsou ještě aspoň jedny. Možná, že jsou právě vaše.

KM

Podporujeme podněty studentů

Pokud by někdo ze studentů chtěl udělat nějakou zajímavou reportáž, článek odkudkoliv, fotky nebo rozhovor s někým do časopisu, pak po domluvě s redakcí uhradíme náklady a výdaje s tím spojené a pokud bude nutné, pokusíme se zajistit vše potřebné. Prostor je váš časopis, který tvoříte i vy.

Informace - Kamil Mrázek

Příště v Prostoru:

april, april, april, april

april, april, april

april, april

april

april, april, april, april,
april, april, april atd.

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktoři:

Pavla Sližová
Eva Klusová
David Heczko
Helena Uhlářová
Petr Šcigel
Petra Drongová
Honza Nieboras
Marie Kolářová
Jakub Szkandera
Zuzana Bocková
Veronika Giraczková
Lýdie Petříková

Grafická úprava:

Kamil Mrázek
Kamil Babula

vyšel: 5. března 2001
náklad: 230 výtisků
vychází každý měsíc

**uzávěrka dalšího čísla:
22. března 2001**

osmé číslo vyjde:
2. dubna 2001

Tento časopis získal grant
od nadace
Open Society Fund Praha

Internetová adresa:

<http://eldar.cz/prostor>
e-mail:
prostor@quick.cz

**Veškeré náklady a výdaje
spojené s realizací a tvor-
bou tohoto nezávislého
studentského časopisu jsou
hrazeny redakcí Prostoru.**

Své příspěvky články a jiné vha-
zujte do schránky Prostoru před
dějepisnou učebnou nebo pište na
naš e-mail.

**Všechny otištěné články
nemusí vyjadřovat názory
redakce.**

Prostorové otázky a odpovědi profesorů

Mgr. Pavla Jaworská

✍ Jaké bylo vaše dětství?

Krásné a nezapomenutelné, jak už dětství bývá. Vzpomínám si, že jsme si stále hráli a že si bratr vymýšlel fantastické příběhy. Ráda jsem chodila cvičit do Sokola a zbývající čas trávila nad knihami. Přečetla jsem několikrát obsah všech knihoven, které se nacházely v mém dosahu. Nejlepší, ale byly prázdniny u babičky na vesnici. Mé vzpomínky dodnes voní po zralém obilí, pryskyřici a sluncem rozpáleném jehličí. A pod bosýma nohama stále cítím pichlavé strniště, prach cesty a teplé bláto po dešti.

✍ Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Po přečtení knihy džunglí a dalších příběhů o zvířatech jsem se z nedostatku vhodnější příležitosti rozhodla stát ošetřovatelkou zvířat v ZOO. Od 11 let jsem pak chtěl být učitelkou.

✍ Jaká jste byla studentka?

Na ZŠ jsem byla pozorná a snaživá. Na střední škole jsem měla pochopitelně nejraději češtinu – slohové práce, básně, literární rozbory, ba dokonce i gramatiku. Spolužákům jsem pomáhala s ruštinou a francouzštinou, oni mně s matematikou a deskriptivní geometrií.

✍ Měla jste nějaké spory s vyučujícími?

Ne.

✍ Kam jste chodila na střední školu?

Na SVVŠ do Holešova (okres Kroměříž).

✍ Proč jste se rozhodla stát se učitelkou?

Pocházím z učitelské rodiny. Můj dědeček byl řídicí učitel na vesnické malotřídce, oba rodiče také učili a nám připadalo samozřejmě věnovat se stejnému povolání. Bratr učí dějepis a já cizí jazyky.

✍ Co se vám na naší škole líbí, a co byste naopak ráda změnila?

Jsem ráda, že se zde nacvičují divadelní představení. Ráda si přečtu povídky a básně v Prostoru. Líbí se mi moderní výukové programy pro většinu předmětů. Snad časem i výuka cizích jazyků bude podobně zpestřena. Na stáži ve Francii se mi to moc líbilo.

Jsou také věci, které mne zlobí, například nezdvořilost nebo vulgární slova, kterými se někteří mladí lidé častují.

✍ Jaký je váš vztah k Francii a Španělsku, kterou zemi máte radši?

Ve Francii se cítím jako doma, byla jsem tam několikrát na stážích a turistických zájezdech, mám tam přátele a hodně jsem o ní četla. Španělsko je u nás méně známé, je to však země s velkou kulturní tradicí a pro nás i trochu exotická. Francouzi i Španělé jsou velmi srdeční.

✍ Měla jste někdy nějaký idol nebo vzor? Jaký?

Idol ne. V 15 letech jsem sbírala fotky herců. Čím jsem starší, tím více si vážím svých rodičů. Vychovali nás ne mentorováním, ale příkladem.

✍ Co je pro vás v životě nepostradatelné?

Svoboda, láska, přátelství.

✍ Každý člověk by měl mít určitý cíl, kterého chce dosáhnout. Jak je to u vás? Jaký je váš životní cíl?

Mohu nazvat dosažením životního cíle fakt, že na této škole učím španělštinu 13 let a francouzštinu již 33 let?

✍ Jaké televizní programy nejčastěji sledujete?

Populárně naučné o přírodě, TV noviny, občas filmový klub nebo divadelní inscenace polské TV a od prosince denně TV 5 – frankofonní kanál kabelové televize

✍ Jakou máte ráda hudbu?

Příjemnou na poslech – francouzské šansony, B. Okudžavu, J. Nohavicu, K. Kryla, L. Filipovou, vážnou hudbu – Chopina, barokní hudbu, gregoriánské zpěvy atd.

✍ Máte svou oblíbenou knihu? Jakou?

Mám ráda životopisné knihy o umělcích, B. Hrabala, J. Haška, M. Durasovou, romány A. Dumase, když je mi nejhůř. Jinak čtu knihy ve francouzštině nebo španělštině.

✍ Jak jste přivítala příchod nového milénia?

Doma u televizoru. Přepínala jsem kanály, dívala se, jak se lidé baví a bylo mi prima.

✍ Dala jste si nějaké předsevzetí do nového roku?

Svá předsevzetí již několik roků neplním, tak jsem si je přestala dávat. Snad jen: Vydržet!

✍ Děkuje se za odpovědi

Den BLBEC

Není den jako den. Někdy se ráno probudíte, podíváte se z okna a víte, že dnešek bude super. A někdy se zase probudíte a víte, že dnešek nebude stát za nic ... Probudila jsem se. Venku pršelo. Tedy, lépe řečeno, lilo jako z konve. Pomalu jsem vstala a šla jsem se umýt do koupelny. Pak jsem se oblékla a šla jsem na snídani. Jako na potvoru jsem na sebe převrhla hrnek s čajem. Musela jsem se tedy převléknout, když jsem si všimla, že je už půl osmé a že mi právě ujel autobus do školy. „Do pr...“ ulevila jsem si. „No nic holka,“ řekla jsem si, „musíš to nějak zvládnout“. Rychle jsem na sebe hodila první triko, které mi přišlo pro ruku a letěla jsem do školy. Když jsem vcházela do třídy, bylo 8:15. „Á, Tetrichová! Copak, že jdete takhle pozdě? Vy nevíte, že vyučování začíná přesně v 8:00?“ uslyšela jsem profesorčin hlas. „Vím, paní profesorko, ale ujel mi autobus,“ řekla jsem. „Jo, tak autobus! No, když už stojíte před tabulí, tak si vezměte křídlo a vypočítejte mi příklad, který vám nadiktuji. Takže ...

Ani vám nemusím říkat, jak to dopadlo. Jo, dostala jsem plný počet bodů. Jenže to ještě nebylo všechno! Další hodinu jsem dostala opět za pět a ještě k tomu poznámku za to, že jsem drzá, nevychovaná a neustále vyrušuji. Na obědě jsem zakopla a natáhla jsem se na zem jak široká tak dlouhá a cestu domů jsem potkávala spoustu lidí, které jsem potkat nechtěla a ty, co bych potkat chtěla, se mi nějakým záhadným způsobem vyhýbali. Doma to nebylo o nic lepší. Na stole na mě čekal vzkaz typu: zajdi nakoupit, pouklízej byt a uvař večeři! Nakoupit bych ještě zvládla, pouklízet taky, ale ta večeře! Připálila jsem ji úplně dokonale. Radši jsem si šla potom hned lehnout, protože jsem byla schopna „zapálit barák.“ No, doufám, že zítra bude teda o hodně lepší den. Jenže ...

Probudila jsem se. Venku pršelo ...

Kýčovité police

Předpokládám, že skoro nikdo není takové kopyto a nenarazilo do polic na prvním patře našeho ústavu. Mě se to už ale bohužel stalo. Ony extrémní police, hluboce zapuštěné hřeby do zdi, aby je oškřiví studenti nemohli zničit, jsou olemovány žlutou páskou (aby je každý viděl) a mají obzvláště ostré hrany (aby to víc bolelo při střetu). Na těchto policích jsou plastiky z dílny výtvarné výchovy. Proti nim nic nemám. Ale, plastik je méně než polic (aspoň bylo, když píšu tenhle článek). Takže ty volné slouží i k odkládání tašek, svačin a odpadků. Určitě by se daly využít i jako lavička Parapeťákům (milencům na parapetech). Toto je velice potřebné, neboť je znemožněno objímat se v šatnách (krysy, odpadky, výkaly), proto by se náhradní místo v podobě „plastických“ polic docela šiklo. Na každém poschodí tak šest, sedm polic. A kam plastiky? Do šaten, tam se jim nic nestane, leda že by je ožraly krysy.

David Heczko

Jen tak ze života

To je zase den jak vyšinutý. Se vzbouřili snad všichni profesori. Co hodina to zkoušení. To by mi tak nevadilo, kdybych ten chudák nebyla já. Bohužel jsem. „Vy se snad neučíte, Pokidaná, co to s vámi poslední dobou je? Kdyby jen poslední dobou. Jak se tak dívám na vaše známky, žádná sláva. Vy jste jednou nohou venku. Kdyby jen jednou nohou, myslím, že vy tam jste už rovnou celá.“ Pokyvují hlavou na všechno to kázání, aby mě nepřistihla, že ji vůbec neposlouchám. Najednou slyším podivné zvuky, které vznikají při otřesech mojí hlavy. Doufám, že to není z mojí hlavy, protože by se ukázalo, že v té kebuli opravdu nic nemám. Radši přestanu blbě přikyvovat a soustředím se na výmluvu, kterou si donesu domů, protože naši už dávno vědí, že ze mě stejně nic nebude. No nic, vyslechnu si všechno to kázání a už si jdu sednout do lavice, kde odpočívám poslední minuty do konce hodiny.

Jediné, na co se doopravdy těším, je párty, kterou pořádá můj kamarád. Dostal totiž řidičák, který udělal snad na popáté a nezná jiný způsob, jak

by se pochlubil. Letím na oběd jak vyšinutá. Mám totiž tolik volného času, že stíhám ještě obletět zeměkouli na koštěti. „Tak super.“ Fronta až k záchodkům a já mezi posledními. Po hodině stání, když už mi docházejí všechny nervy při pohledu na ty předbíhající bažanty, mezi nimiž jsou i třetáci, se pokusím vecpat do předu také. Super, byla jsem přistižena dozorem a už si to mířím úplně na konec. To snad není pravda, jak to jen dělají, že si jich nikdo nevšimne? Když se konečně dostávám na řadu, slyším od paní kuchařky. „Nemáš oběd.“ „To je fakt skvělý, málo co ...“ Radši nechci být vulgární, jelikož by si malé dětičky braly ze mě příklad. Beru si svých pár švestek a s kručivým žaludkem se dobelhávám domů. Aspoň trochu zhubnu. Už bylo na čase. Ale za jakou cenu. Myslím, že tenhle den se nemohl vydařit lépe. A proto vám můžu na závěr mého příběhu jen dodat – pilně se učte, dětičky, ať nedopadnete jako já. Radši si zkontrolujte, zda máte vůbec oběd (klidně i 10x) a kamarády nezanedbávejte, jelikož na té párty jsem si opravdu užila legraci.

Kidy

Neviditelný

Bylo ticho. Slyšel jen kapky vody padající z tmavé noční oblohy nad sebou. Nevšiml si okolí, všechno mu splývalo dohromady. Mokré šaty měl přilepené na svém těle a byla mu zima. Bylo mu smutno a měl strach. Chtěl zapomenout ... nikdo ho neviděl. Nikdo ho nechtěl vidět. Byl jeden z těch duší, co bloudí po světě a neví ... neví kam jít, a tak pustě jen jdou a doufají, že se snad někdy dostanou nakonec. Jenže, co je na konci? To on netušil. Lidé kolem něho procházeli celý jeho život, ale nikdo si ho nevšiml. Nikdo netušil, co se v něm skrývá, nikdo netušil, že je. A tak mu teď nezbyvalo nic jiného, než bloudit světem. Chodil temnými ulicemi, míjel potůčky vody a jen pozoroval, jak se svět mění, jak voda

Jak jsem se potýkala s pojmem „normální člověk“

Lidé běžně, když se snaží druhého člověka urazit případně i vytočit, tak používají frázi, že je ona osoba nenormální. Vždy mi to připadalo trochu zvláštní, ale nikdy jsem se o to příliš nezajímala. Až seriál Ally McBealová mě přivedl na myšlenku zjistit, kdo je vlastně ona normální osoba. Hrdinka tohoto seriálu prohlásila, že normální člověk = obyčejný člověk.

Já osobně jsem si celou dobu myslela, že takový člověk vlastně neexistuje. Můj názor je, že člověk normální je srovnáván se standardní osobou, která je psychicky v pořádku tzn. že to prostě není případ pro psychiatra a která by měla mít určité vlastnosti. Žila by si svůj život, netoužila by po nebezpečí a jiných aktivitách dnešních lidí, ale především by nijak zvlášť nevynikala nad ostatními. Jenže mi nikdy nebylo jasné zda taková osoba je, ale hlavně jaká

doopravdy je! A tak jsem došla k názoru, že každý člověk je specifikován a že se nedá s nikým jiným srovnávat.

Chtěla jsem vědět, co je normou pro normalnost, a tak jsem se obrátila na literaturu. Chytré knihy říkají, že normální člověk je ten, který ví, co činí a také nesmí být po fyzické stránce postižen. Je to průměrná osoba shodující se s již výše uvedenou normou.

Co z toho všeho vyplývá? Jen to, že Ally má buď stejný názor jako já nebo se nikdy nedívala do naučného slovníku!

Ted nastává moje poslední otázka a tou je: Kdo stanovil normu pro normalnost člověka a jak přišel na to, že blázen není normální a já jsem? Na to si už musí odpovědět každý sám ... Jedna věc je jistá. Naučný slovník si může říkat, co chce. Mě nezviklá - jste jen banda praštěných lidí!

HuHuLa

Rodinné oslavy

Taky máte rádi rodinné oslavy tak jako já??? Například, když má babička kulatiny, bratránek právě promoval nebo se vdává sestřenka, to se pak sejde celá rodina a všichni vás štípají do tváří, objímají vás a říkají vám, jací už jste velcí, vždyť jste si ještě nedávno hráli s panenkou a autíčkem nebo jestli se už nechcete vdávat nebo ženit a ... vy se jen přiblblle usmíváte a říkáte si, že tohle přece nemůžete být vaši příbuzní.

Vždy jsem přemýšlela, jak se takovým oslavám vyhnout. V celku marně. Přišla jsem jen na to, že by se dala simulovat nějaká akutní nemoc nebo úraz - má to ale jeden háček - pozor, aby se vám to nevymklo z rukou. To pak taky můžete zůstat třeba dva týdny doma a celá rodina se sjede za váma, aby vás potěšila, když jste tak „vážně“ nemocní.

No prostě, žádný řádně osvědčený návod, jak se vyhnout rodinným oslavám asi neexistuje. Ale na druhou stranu můžete být rádi, že jste udělali dobrý skutek, když jste popřáli sestřence k svátku, zatancovali si se strejdou a promluvili si s tetou „z pátého kolena“. No jó, no. Prostě někdy musíme udělat radost svým příbuzným...

PS: Kdyby jste ale přece jenom měli nějaký nápad, jak se vyhnout rodinným oslavám, určitě se mi ozvěte.

Z

smývá všechny hříchy města a svět dostává novou šanci. Zamyslel se a musel se smát. Nevěděl proč? Netušil! Jen se smál potichu, ze srdce. Oči se mu zaleskly. Jediná slza, spadla po tváři kamsi do neznáma a byla zapomenuta ... Rozhodl se. Už věděl, že dá lidem ještě jednu šanci. Ještě jednu šanci sobě. Chtěl se znovu pokusit. Chtěl dosáhnout nemožného. Naděje ho znovu postavila na nohy, přestože se vrhl do předem prohrané hry, tak vyhrál. Vyhrál svůj boj se smutkem.

Začalo se rozednívat šedé mraky ustupovaly a lidé pomalu vycházeli do ulic města. Nikdo netušil, co se tuto noc stalo. Jen on potichu jako vždy kráčel a usmíval se.

HuHuLa

Pravidelné hitparády aneb jaká hudba světem letí

Ve spolupráci s hudebním rádiem INTERHIT bude časopis Prostor na svých stránkách a také na Internetu zveřejňovat pravidelné hitparády. **Interhit je hudební rádio, které vysílá na Internetu na adrese <http://www.radiointerhit.cz> prakticky do celého světa.**

Na rádiu jsou čtyři druhy hitparád (České hity, Rock, Dance, Oldies), které se aktualizují každý týden podle hlasů posluchačů. **Hitparády můžete ovlivnit i vy, takže neváhejte takto učinit.**

V tomto časopise bude pravidelně zveřejňována vždy jedna ze čtyř hitparád, a proto nám dejte vědět, o kterou z výše jmenovaných hitparád se nejvíce zajímáte nebo která hudba vás nejvíce zajímá.

Samozřejmě, kdo má přístup k Internetu může na internetových stránkách Prostoru sledovat všechny čtyři druhy hitparád každý týden odedneška. Prostor je tu pro vás.

A tady již máte aktuální hitparádu českých hitů:

České hity

- 1 Daniel Landa - Třista z místa
- 2 Kabát - V pekle sudy válej
- 3 Martin Maxa - Ráno v ulicích
- 4 Chinaski - Klára
- 5 DJ Company vs FM Factory - Mrazík
- 6 Maxim Turbulenc - Jede jede mašinka
- 7 Martin Maxa - C'est la vie...
- 8 Anushka - Sedmáct story (remix FM Factory)
- 9 Lucie - Zakousnutej do tebe
- 10 Fun People - Sem ready

NOVINKY

- N1 Dana a Dan - Rodokmen lásky
N2 Kamil Emanuel Gott - Esmeralda
N3 Tři Sestry - Dederon

Prostor

Březen ...

Některým z vás se jistě hned vybaví i dokončení tohoto nadpisu: - za kamna vlezem, popřípadě i : duben - ještě tam budem. Dá se říci, že toto přísloví o březnu (a vlastně i dubnu) je nejznámější a, přestože již dnes doma skoro nikdo nevlastní klasická stará kamna, používá se dodnes. Málokoho (jestli vůbec někoho) však napadne i slovní spojení: Březen - měsíc knihy.

Vzhledem k tomu, jak dopadla anketa na téma Povinná četba v jednom z minulých čísel Prostoru, si myslím, že je velká škoda, že se na tohle zapomíná. Jestliže může existovat březem jakožto měsíc Internetu, kdy mají všichni možnost chodit na Net zdarma, nevidím důvod, proč by nemohl existovat třetí měsíc také ve znamení Knihy.

Tímto nechci nabádat prodejce, aby celý březem rozdáv-

vali periodika i knížky zcela zdarma (ačkoli špatné by to rozhodně nebylo), ale spíš bych chtěla ponouknout lidi, kteří si přečtou maximálně jedenkrát týdně sobotní noviny, aby se alespoň v březnu pokusili přečíst si, a tudíž se dozvědět i něco jiného než to, co se děje v politice nebo kdo a kdy zase umřel.

Samozřejmě, že vám nemohu přikazovat: přečti si E. M. Remarque - Tři kamarádi, ty si přečti Radka Johna - Memento, ty zase to a ty tohle. Každý z nás se pohybuje v určitém okruhu svých zálib a zájmů a vesměs si podle toho vybírá i svůj druh literatury. Já si také vybrala pro tento článek zrovna toto téma, protože mě zajímá a docela mě štve, že jej někteří lidé zanedbávají.

Takže březem - za kamna s knihou vlezem!

Pavla

Nebojte se vyjádřit!

1. Co byste chtěli, aby se změnilo ve 21. století?
2. Jaká je vaše představa 21. století, co se podle vás změní?

Petr Boreček

1. Hlavně vztahy mezi lidmi.
2. Myslím si, že se změní celková struktura soužití lidí na této zemi.

Mgr. Alena Wozniaková

1. Chtěla bych, aby se přestalo válčit, aby lidé zapoměli, co znamenají pojmy šovinismus, fanatizmus. Aby ušetřené finanční prostředky na zbrojení byly použity na zvýšení životní úrovně zemí třetího světa, aby děti neumíraly hladem, a na zlepšení životního prostředí na naší planetě a aby byly vynalezeny léky na léčení rakoviny a AIDS.
2. Nejsm ani Sibyla ani prognostik.

Ing. Dagmar Mitřengová

1. Tempo a hodnoty života.
2. Představy, plány na dalších 100 let? Snad až budu želva ...

student 1.D

1. Známkování
2. Nic, všechno bude stejné.

student 2.B

1. Aby lidi pochopili, že válkama se nic nevyřeší. Aby lidi našli lék na všechny nemoci a taky proti nenávisti, lhostejnosti a proti smutku
2. Myslím si, že změnou čísla se nezmění hloupý člověk na chytrého, maximálně nám mohou pomoci hvězdy, ale pak, to je jen ve hvězdách.

student 6.B

1. Aby lidi byli na sebe hodní, aby bylo méně materiálních statků, zbrojní pás na mobil, profesionalizace armády, aby odešel Vrátný a aby byla škola IN.
2. Nezmění se nic, lidi se budou a nebudou mít rádi, změní se prostředky, energetická krize, začne se létat na asteroidy a začnou se těžit nerostné suroviny, mléko do každé rodiny a žena do každé domácnosti, přijde konec světa.

Petra Drongová

Osud

Každý člověk má od narození jisté předurčení. Může se tomu říkat osud. Je to něco, co ve svém životě musí udělat, i kdyby nechtěl. A když to „něco“ udělá, měl by se mu dostavit pocit, který říká: „Tak, to je vše. Můžeš odejít.“

Z nějakého důvodu se lidé svého osudu bojí. Snaží se ho zvrátit, oddálit nebo alespoň změnit. Proč? Vždyť - co se má stát, to se stejně stane. Ať je to špatné či dobré, jednou to přijde. A tady vyvstává další otázka: Špatné? Ne - člověk by měl být optimista a věřit, že vše, co se děje, je pro jeho vlastní dobro. Pro jeho osobní růst. Ale tomuhle asi nevěříte.

Proč se člověk snaží změnit osud? Ono to vlastně ani nejde. Existují různé cesty, jak se dobrat stejného osudu, stejného cíle, ale neexistuje možnost rozcestí, kde

by každá cesta vedla na zcela odlišné místo!

Z toho vyplývá jedna věc: nesnažte si vykládat svou budoucnost - ta je totiž jen ve vašich rukou. Neklaďte si otázky „Co bude?“, ale spíše „Kam mám dojít?“. Na takovou otázku odpověď časem najdete. A pak byste měli přemýšlet, kterou cestou se k tomuto cíli vydat. Věřte, že se tomu všemu říká Hra života, a věřte, že je zajímavá nejmíň tak, jako každá jiná.

V den vašeho narození jste všichni stáli na políčku Start. Před smrtí projdete políčky Osud a pak - Cíl. Ať chcete nebo ne, osud se vám nepodaří změnit. Můžete si jen vybrat, jak dosáhnout vítězství.

Co se má stát, to se stane. Ať už se vydáte kteroukoliv cestou ...

Černý Princ

Pochopení

Spadla kapka
do zelené trávy.
Jaký byl její původ
a jaký asi důvod
opustit své lúno.
Lúno, ve kterém stvořena byla
Aby zármutku či štěstí ulevila
Aby uklidnila mysl majitele
Aby orosila vyprahlou duši
Aby jen v pravé chvíli
ukázala světu,
že není vše černé či bílé
Že i pravdy jsou chvíle
Že jen na ty se zapomíná
že jen ty v sobě nosíš ctnost
a toto si pamatuj na věčnost.

Sisi

Jaro

Zasáhlo to už i mne
Bude to asi tím Jarem
Cosí mě zžírá
Zžírá mé vnitřnosti
Srdce mě bolí
Cosí ve mně stále hlodá
Dere se to napovrch
Nemohu jíst, nemohu spát
Bojím se to dát najevo,
ale chce to ze mne ven.
Huěěě Nový Jar bléěě.

Manheru

**Člověk neztrácí vždy,
když se něčeho zřiká.**
(Goethe)

Bažant

rubrika pro bažanty a jinou polní zvěř

Velevážené bažantstvo!

Tak jsem po třech měsících zase tady. Doufám, že Bažant bude tentokrát alespoň o něco delší. Opět varuji „nebažanty“ aby to radši nečetli. Nebezpečí psychických poruch je stále vyšší a vyšší. Hrozí tak, že bychom my bažanti zůstali na ústavu sami.

Ještě pět a půl

Čeho? Roků do konce pobytu na tomto ústavu. Říkáme si jak to letí a přitom máme z pomyslného dne za sebou jen dvě hodiny a milý B. ještě nezná vše (viz níže). Já osobně si myslím, že jsme ještě nenastoupili a už se těšíme na konec. Ale není to trochu brzo? Vždyť začátek nás minul teprve včera. Jistě si ještě pamatujete na dobu, kdy jsme ještě chodili na základku. Trvalo to sedm let. A jen o rok méně nám cesta ke zdárnému konci bude trvat tentokrát.

Autor

B. potřetí, aneb nekonečný příběh

„Copak to nikdy neskončí? To už je k nevíře“ vztekal se zase jednou náš milý B., novinky už sice nejsou na denním pořádku, ale stále ještě jsou. B. kvůli jedné z nich týden zbytečně hla-dověl. To bylo tak: Jednoho dne se z našeho objednávkového terminálu REX dozvěděl, že má prázdný kredit. Proto si chtěl zajít kredit doplnit. Ale ejhle příjemna peněz na oběd (PPO) byla zamčená a na dveřích byl nápis Výběr stravného na leden od ... Proto B. čekal až na den ... a poté si vše v pohodě vyřídil. O týden později si mimo jmenovanou dobu v klidu zaplatil své obědy. Tenkrát, když se B. snažil o platbu poprvé, byla PPO výjimečně na pár minut opuštěná.

Jakub Szkandera

Prázdný sen anděla

Jen stojíš na břehu
s tisícem příběhů,
co nesmíš a nemůžeš nikomu říct.

Jak kolo ve běhu
pro lásku, za něhu
nezvrátí list

A voda krutá to kolo pohání,
plyne dál, šplouchá, životy
před suchem uchrání,
však prázdné osudy nechává
bdít.

Snad lhaní bez přání
smutek tvůj zahání.
Můžeš jen snít.

Naaudia

Hádanka:

Víte jaký je rozdíl mezi
autem a člověkem?
Ne?

Tak to vás lituju.

Manheru

Trápení

Hrdá a zmatená
Jsem dívka bez jména?
Soudnost a soužení
Z kud bolest pramení?

Jsem dívka zmatená
Hrdá, však ztracená
Bolest a trápení
V lásku se promění

Bez křiku, bez věna
dívka je souzena,
bolest zas navrací
lásku se vytrácí

A tiché vzlykání
snad smutek zahání,
sté slzy po tváři
kanou a zaráží

Naudia

Milovat (Tajemství)

Skrývám poklad sladký
však daleký ten je među
Snad štěstí vrátí se zpátky
Snad já sama to dovedu
vrátit úsměv těm,
se kterými osud zle si zahrál.
Snad láska je nemine
Snad zlo pomine
Snad zří oči jasné
co v tmavých se ukrývá.
Snad o úsměv protějšku
zavadí jejich pohled.
Ať není to budoucnost
Ať vše patří dnešku
Ať nerozvázné chyby
nejsou zle trestány
Ať zbaveny jsou viny,
všichni ti co milují!

Sisi

Vzpomínka

Snažím se to zase vybavit,
nemůžu to ale už oživit,
nemůžu to znova prožít,
je to už asi moc dávno,
asi bych měla zapomenout,
nejde to.

Hodně mě to poznamenalo,
kdybych se to snažila vymazat,
vymazala bych i část svého života,
část sebe.

Nezbývá než nechat to za sebou,
a občas se na to rozpomenout,
nelitovat, že se tak stalo,
stalo se, a už to stejně nejde změnit.

Joshua

Milovaní Poslanci

Je ti blbě? Točí se ti hlava?
Věř, že za to může naše vláda.
za tu blbost vězení, dát bychom jim měli,
ale my, vážení, jsem jim tučný šek dali.
Ve sněmovně se jim spí skvěle,
nemaj kouska cti v těle.
Krásně se jim sní o té jejich vizi,
kašlou na to, co se děje v České televizi.

Tro

Jaký je, co si myslí, jaké má záliby, kdo je ...

Richard Král

Richard Král se narodil 16. 5. 1970 v Pardubicích. Od roku 1995 hraje za HC Oceláři Třinec v dresu 91. Má pozici středního útočníka.

✍ Jaké byly vaše hokejové začátky?

Začínal jsem v Pardubicích v šesti letech.

✍ Co považujete za první hokejový úspěch?

Asi když jsem začal hrát hokej. Na něco určitého si nevzpomínám.

✍ Jaký je váš nejoblíbenější klub v NHL, za který byste hrál?

Nejsem draftovaný, takže v NHL hrát nebudu. Jinak bych rád hrál za Colorado.

✍ Vaše nejhezčí zážitky?

Moje nejhezčí zážitky? Nevím.

✍ Co vás nejvíce zarmoutilo?

Nevím, ale v poslední době moje nemoc.

✍ V čem spočívala příčina vaší nemoci, která zatím ohrožovala váš další start v extralize popř. reprezentaci?

To nevím já ani doktoři.

✍ Líbí se vám Třinec jako město?

V rámci možností jo.

✍ Jaký máte vztah k třineckém fanouškům?

Povětšinou kladný. Poslední dobou se ale nechovají moc dobře.

✍ Jaký je váš hokejový cíl?

Můj hokejový cíl? Chtěl bych vyhrát extraligu. Titul mi zatím chybí.

✍ Vaše hokejové vzory?

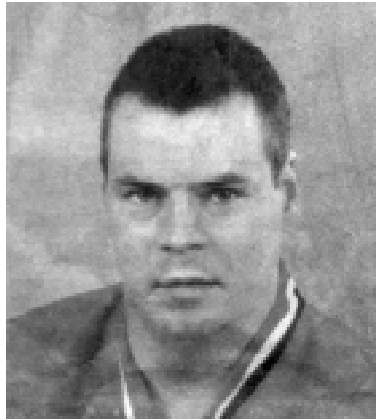
V Pardubicích, když jsem byl mladší, tak asi Ota Janecký. Jinak jiné vzory jsem neměl.

✍ Jakou nejlepší radu jste v životě dostal?

Asi když jsem v patnácti letech chtěl skončit s hokejem a táta mě podržel.

✍ Z čeho máte největší strach?

Určitě ze zranění a z nemocí. Se vším se dá bojovat.

✍ Co vás dokáže naštvat?

Tak asi hodně věcí, hlavně když ostatní nedělají to co mají, přetvářka a když někdo lže.

✍ Vaše přednosti a zlovyky?

To by vám musel říct někdo jiný.

✍ Oblíbení sportovci?

Všech sportovců, co něco dokázali, si vážím. Třeba Michael Jordan nebo z atletiky Jan Železný.

✍ Jak si představujete ideální dovolenou?

Někde v teple u moře, aby tam bylo hodně golfových hřišť a celkově se dalo sportovat.

✍ Váš ideálně prožitý den?

Každý den je jiný. Abych ho prožil tak, jak jsem si ho ráno představoval.

✍ Vaše záliby?

Veškerý sport, hlavně golf, tenis a v poslední době jsem podlehl Internetu. Rád si poslechnu i dobrou hudbu.

✍ Co vám chutná?

Já si myslím, že čím jsem starší, tím jím zdravěji. Kuřecí, těstoviny, zelenina.

✍ Vaše vysněné auto?

Nejsem takovej, že bych musel mít vysněné auto. Teď mám Passata a s tím jsem spokojenej.

✍ Vaše oblíbené zvíře?

Tak asi pes. Doma v Pardubicích máme psa.

✍ Jaké máte nejraději vtípy?

Nespecifikuji, každé je dobře, když se mu člověk zasměje.

✍ Děkuji za odpovědi

Veronika Giraczková

(pozn. redakce: Tato rubrika je také zveřejňována na internetových stránkách Prostoru v sekci Osobnosti.)

Florbalové středoškolky

Stejně jako každý rok se naše škola zúčastnila středoškolského turnaje ve florbalu, který se konal ve Frýdku-Místku. Ve třech skupinách zde změřilo své síly čtrnáct celků z našeho okresu. My jsme byli nalosováni do skupiny C s dalšími třemi týmy. Vinou jedné prohry jsme obsadili druhou příčku, která nám však zajistila postup do další fáze turnaje.

Ve druhé fázi turnaje byly týmy opět rozděleny do tří skupin. V každé byly tři celky, z nichž dva postupovaly do semifinále. My jsme první utkání vyhráli a ve druhém uhráli remízu, která nám zajistila vítězství ve skupině.

Následovaly tři semifinálové zápasy, jejichž vítězové postoupili do finálové skupiny a poražení hráli o 4. až 6. místo. Nás v semifinále čekal náš odvěký

rival na školních turnajích ISŠ Kanada. Ovšem rozhodly už první sekundy zápasu, kdy jsme vinou nesoustředění dostali první branku. To nás hodně srazilo. Navíc jsme ještě do poločasu inkasovali po druhé po náhodné teči. Ve druhé půli jsme si sice vytvořili tlak, ale šance si při protiútocích vytvářel spíše soupeř. V závěru se nám jen podařilo snížit na konečných 1:2. Zařadili jsme se mezi týmy bojující o 4. příčku. V těchto zápasech jsme už hráli jen pro zábavu a vůbec ne pro výsledek, přesto jsme po jedné remíze a vítězství 5:1 obsadili konečně čtvrté místo.

Sestava: Čavoj, Galuszka, Gorný, Kadlubiec, Maliga, Malík, Němčík, Przywara, Šcigel, Třeslín, Urbaniec, Vitásek

PŠ

Ze sportovních výsledků

Florbal – okresní kolo

Dorostenci sehráli svou soutěž ve dvou dnech. V prvním dni vyhráli svou tříčlennou skupinu, v závěrečném dni však nejdříve prohráli v semifinále s SOŠ Třinec 1:2, ale ve skupině o 4. – 6. místo porazili ISŠ FM 5:1 a remizovali s G TGM FM 1:1, což je posunulo na konečné 4. místo.

Šachy – regionální kolo

V Olomouci se sešla velmi kvalitní konkurence základních i středních škol, v níž naši reprezentanti Letovanec, Kowolowski, Babula a Szalbot obsadili 8. místo z devíti družstev.

Očekávané akce

březen – košíková starších žáků

10. březen – silový víceboj hochů

7. březen – Študácká laťka – školní přebor ve skoku do výšky. Tato soutěž je povinným nominačním závodem pro „Hutnickou laťku“, která proběhne 15. března na třineckém učilišti.

Mgr. Pavel Sikora

**Mužové dělají málo věcí z rozumu,
mnoho z vášně a většinu ze zvyku.
(Swetchine)**